

Diabetikere risikerer øget brugerbetaling

Af Henrik Nedergaard, adm. dir. i
Diabetesforeningen

Ændring af serviceloven kan medføre øget brugerbetaling for diabetikere. Uacceptabelt, mener Diabetesforeningen.

Regeringen er kommet med et lovforslag om at justere voksenbestemmelserne i serviceloven, og lad det være sagt med det samme: I Diabetesforeningen er vi stærkt bekymrede for, at politikerne nu vil gøre det sværere at leve et godt liv med diabetes.

Kommunerne får i en ny § 96 nu mulighed for at "standardisere" tildelingen af "visse mindre hjælpemidler". Socialministeriet forventer, at standardiseringen medfører, at diabetikere vil få et fast beløb, som de kan bruge til selv at købe deres hjælpemidler. Det kan betyde øget brugerbetaling.

Diabetikere er forskellige

Vi frygter nemlig, at der reelt er tale om en spareøvelse, at standardbeløbene bliver for små, og flere diabetikere dermed skal have penge op af lommen, blot fordi de ønsker en bestemt type blodsuktermåler.

Men er der virkelig så stor forskel på blodsuktermålere? Ja, for diabetikere har meget forskellige behov. Diabetikerens arbejdsliv kan blandt andet stille helt særlige krav til apparatet. Måske er de på en arbejdsplads, hvor der af hygiejniske grunde ikke må fremkomme affald i form af blodige strimler, og så er en måler med integrerede strimler nødvendigt. Eller måske har den ældre, svagtseende brug for et apparat med et stort og tydeligt display.

En diabetiker kan være enormt glad for en bestemt type penkanyle, en anden får måske blå mærker af samme produkt. Derfor er det vigtigt med et meget bredt udvalg af hjælpemidler til

danskere med diabetes. For at behandle diabetikere ens, skal vi kunne tilbyde dem forskellige hjælpemidler.

Diabetes er en samfundsopgave

Nogle vil måske mene, at det er rimeligt nok, at kommunerne bevilger penge til den billigste penkanyle på markedet - og så må patienten selv supplere op, hvis de vil have et dyrere produkt. Det mener Diabetesforeningen ikke. Mere end 320.000 danskere lever med diabetes, og som behandlerne anbefaler, måler de troligt deres blodsukker adskillige gange dagligt. De sover måske uroligt og bliver bekymrede, når blodsukkeret falder, sygdommen er der hele tiden. De har ikke selv valgt det, alligevel vil de være kronisk syge resten af deres liv.

Derfor skal vi som samfund understøtte, at danskere med diabetes får de bedst tænkelige vilkår. Andet kan vi ikke være bekendt, og vi har heller ikke råd til at lade være: For diabetes koster årligt samfundet 31 milliarder, og op igennem 00'erne kom danskere med diabetes tre gange så ofte på førtidspension som deres kolleger. Sådanne behøver det heldigvis ikke være. Man kan komme langt og have et rigtig godt arbejdsliv med diabetes, men det kræver, at samfundet understøtter diabetikere med de rette hjælpemidler.

Derfor er lovforslaget et skridt i den helt forkerte retning.

Allerede i dag oplever Diabetesforeningen, at medlemmerne har problemer med at få det hjælpemiddel, som matcher deres sygdoms behov. Kommunernes sortiment af diabeteshjælpemidler er nemlig ofte for smalt, fordi der ikke lægges nok vægt på brugerens behov, når man formulerer kravspecifikationer til hjælpemidler.

Nødvendigt med individuel vurdering

I dag kan vi klage til kommunen og henvise til, at de har pligt til at bevilge hjælpemidler med udgangspunkt i en individuel vurdering af patientens behov. Bliver den nye lov til virkelighed får kommunen i stedet hjemmel til at standardisere tildelingen af hjælpemidler. Det er dybt bekymrende og vil ramme diabetikerne på retssikkerheden. Ifølge Socialministeriet er hensigten dog, at der i komplicerede tilfælde er mulighed for alligevel at kunne stille krav om en individuel konkret vurdering af patientens behov. Men den individuelle, konkrete vurdering er nødvendig for alle med diabetes og kan ikke blot reserveres til komplicerede tilfælde. Og hvem i en given kommune har den nødvendige sundhedsfaglige kompetence til at tildele den enkelte behovet for den individuelle, konkrete vurdering? Spørgsmålene hober sig op.

Tag ikke fejl: I Diabetesforeningen anerkender vi, at velfærdssamfundet løbende må justeres, så vi står rustede til fremtidens udfordringer. Samtidig vil vi gerne rose vores folkevalgte for i de senere år at have haft fokus på, at diabetes vitterligt er stort problem, vi skal løse sammen. Senest illustreret med sundhedsudspillet fra eftersommeren og finanslovsaftalen, hvor sundhedsministeren i høj grad viser vilje til at gøre det rigtige. Og tak for det.

Vi må bare ikke justere så meget, at vi undlader at kompensere mennesker med kronisk sygdom for deres helt nødvendige ekstra udgifter. Det er ikke rimeligt og går decideret imod intentionen med serviceloven.

Derfor håber vi meget, at politikere og embedsfolk vil være lydhøre den kommende tid, så vi kan sikre, at lovændringerne ikke medfører forringede vilkår for de mange tusinde danskere med diabetes.